

AKP'nin Gerici ve Piyasacı Eğitimine
Hayır!

Eğitim Emekçilerini
Müfredat Davasına Sahip Çıkmaya
Çağırıyoruz.

EMPERYALİZME KARŞI
YURTSEVER
cephe eğitim
emekçileri

MÜFREDAT DAVASI

Bizler, Yurtsever Cephe Ankara Eğitim Emekçileri olarak, müfredat değişikliğinin, aslında çoktandır süregelen eğitimin özelleştirilmesi ve piyasaya terk edilmesinin son aşaması olduğunun bilinciyle, birçok panel ve bilgilendirme toplantıları düzenledik. Ancak, sürecin çok hızlı gelişmesi ve bakanlığın pilot okullardaki uygulamaların olumsuz sonuçlarını göz ardı ederek, uygulamayı tüm yurda yaymasıyla birlikte; MEB Şura Salonu'nda, 2004-2005 Eğitim Öğretim Yılı sonunda düzenlenen müfredat bilgilendirme toplantılarında, eğitimcileri uyarmak için, toplantı salonunun önünde bildiriler dağıttık. Bu arada yaz döneminde, ilköğretim ders programlarının ve çeşitli eğitim araştırmalarının yardımıyla, müfredat davasının hazırlıklarına başladık. Çocuğu o sırada ilköğretim üçüncü sınıfta olan bir velimiz aracılığıyla, Danıştay'a, ilköğretim Türkçe, Matematik, Sosyal Bilgiler, Fen ve Teknoloji Dersi ile Hayat Bilgisi programlarını değiştiren Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulunun 12.07.2004 tarih ve 114, 115, 116, 117 ve 118 sayılı kararlarının iptali ile dava sonuna değin yürütmenin durdurulması ve duruşma istemiyle 13.02.2006 tarihinde dava açtık.

Danıştay 8. Dava Dairesince bakılan müfredat davasında istenen bilirkişi raporları programlara yönelik olarak değil de, ders kitaplarına yönelik olarak hazırlanmıştır. Gelinen aşama muhtemelen karar alınacak son duruşmadır ve henüz tarihi belli olmamıştır.

Tarih belli oluncaya kadar tüm Yurtsever öğretmenleri eğitimde gericilik ve piyasacılık ile ilgili konularda çalışma yapmaya, müfredatı deşifre etmeye ve duruşma günü belli olunca Ankara'da toplanmaya davet ediyoruz.

MÜFREDATA DAİR

Milli Eğitim Bakanlığı, 2005–2006 Eğitim-Öğretim Yılında Yeni İlköğretim Müfredatını tüm yurttta uygulamaya koyduğunda, programın pilot uygulaması, Türkiye'nin 6 ilindeki 100 okulda 2004–2005 Eğitim yılında henüz yapılmış, uygulama sonuçlarının alınmasında da hiçbir objektif ve bilimsel değerlendirme ve tartışma yapılmamıştı.

Müfredatın hazırlık çalışmaları, 2003–2004 senelerinde, kurulan komisyonlarca yürütülmüşse de, hazırlık toplantılarına gerçek katkıyı verenleri yapılan toplantılarda göremedik. Bu değişimin mimarlarının Dünya Bankası, IMF ve AB olduğu artık herkesçe bilinen bir gerçektir ve tarihi de daha eskilere dayanmaktadır. Dünya Bankasının "Küresel Eğitim Reformu" ile tüm dünyada, eğitim sektörünü dönüştürmeye koyulduğu bizce bilinmez değildir. Dünya Ticaret Örgütü ile imzalanan GATS anlaşması, eğitimi serbest ticaret haline getirmekte, bu dönüşümler için gereken maliyetler de, hibeler ve krediler yoluyla, Dünya Bankasınca verilmektedir.

Eğitim 80'li yıllardan beri devlet okullarında parasız olma niteliğini yitirmiş ve özellikle 90'lı yıllarda bu durum neredeyse yasal bir hale bürünmüştür. Okulların ticari birer işletmeye dönüşmelerini takiben, Dünya Bankasının eğitim sektörü üzerine yaptığı çeşitli çalışmaların uzantısı olarak, eğitimin hepten piyasa koşullarına uyum sağlaması için Müfredat Laboratuvar Okulları ve Toplam Kalite Yönetmelikleri devreye girmiştir. Üstelik yaptıklarının ne olduğunu fark edemeyecek kadar apolitik bir kitlenin mevcudiyeti, eğitimcilerin iş güvencelerini yitirmeye başlaması, sendikaların da bu süreçte dönüşerek mücadeleyi bırakması, yasa koyucuların çok işine gelmiştir.

Tüm dünyada olduğu gibi bizde de, eğitimdeki reformların ortak çıktısı eğitimde yerelleşme ve özelleştirme. Zaten Türkiye'nin merkezîyetçi yapısını kırmanın yolu da buradan geçmektedir. Merkezi eğitimin başarısız ve maliyetli olduğu savıyla, eğitimi bölgelere ayırarak, yereldeki sanayici ve feodallerin gereksinimleri doğrultusunda planlamak bu projenin temelindedir. Üstelik ülkenin geniş halk kesimlerinin çocukları için eğitim, ilköğretimden sonra sonlanacak, sanayicilerin ve işgücü piyasasının arzına yönelik olarak, çocuklarımız okulda, atölyede veya fabrikada yaşam boyu mesleki eğitim alacaklardır. Bunu sağlamak için de, eğitim ortamlarında bilginin kısıntısı bırakılmamıştır. Etkinlik ve proje temelli bu müfredatla amaçlanan şey okullarımızı gösteri okullarına dönüştürmek ve çocuklarımızı işgücü piyasasına hazırlamaktır.

Müfredat değişikliği:

(1) idealist felsefe,

(2) piyasacılık,

(3) emperyalist değer sistemi

üzerine yükselen gerici bir eğitim sistemine geçiş demektir.

(1) Müfredatın Felsefi Tercihi İdealizmdir.

Yapısal bir değişiklik ihtiyacının kendisini şiddetle hissettirdiği dönemde ezberci olmayan bir eğitim, yaratıcı düşünme, öğrenci merkezli bir eğitim gibi argümanlarla kendine destekçi bulan müfredat, dışsal gerçekliği tümüyle reddederken gerçekliğin kurgulanmasını koşullara ve bunlarla ilişki kuran kişilerin yapılandırmasına bırakmaktadır. Söz konusu keyfiyetin daha doğrusu bilgiye ulaşma yönteminin öznel tercihlere terk edilmesi insanlığın bugüne kadar getirdiği birikimin hiçe sayılması anlamına gelmektedir. Bu yapıyla müfredat, felsefi düzlemde idealizme denk düşmektedir. Diğer tarafta ise düşüncenin ve kavramların maddi faaliyetle iç içe olduğu materyalist anlayışa yaslanan bilimsel dünya görüşü durmaktadır. Sahiplenilmesi gereken yer de burasıdır.

Programın temeli olan "yapılandırmacılık" yaratıcılık ve bireyselleşme savı üzerine inşa edilmiştir ve adeta önceki ezberci eğitimin panzehiri olarak sunulmaktadır. Sosyoloji disiplinde Chicago Okulu'nun 1920 ve 30'lu yıllardaki hegemonyasını, 1960'lı yıllarda Columbia Okulu'na bırakılmasıyla, işlevselci teori yaşama geçmiştir. Bu görüşe göre, bilgi dışsal gerçekliğe karşılık gelen sunumdan ziyade, mevcut koşullarla ilişkili olandır, bu nedenle birey tarafından yapılandırılır. Yapılandırmacılığın varsayımları şu şekildedir: "Bilgi deneyimlerle yapılandırılır", "Öğrenme dünyanın kişisel bir yorumudur", "Kavramsal gelişim anlamların paylaşılmasından, çoklu bakış açılarının paylaşılmasından ve içsel yansımamızın işbirlikçi öğrenmeye dönüşmesinden" kaynaklanır.

Son derece masum görünen bu yaklaşım aslında nesnel bilginin reddidir. İdealist felsefenin ta kendisidir. Post modernist gericiyle rağmen şunu savunmak gerekir: Bilginin göreceliliği başka bir şeydir, evrensel bilgi birikiminin hiçe sayılması başka bir şey. Eğitimde bundan böyle Newton değil Kuantum ilkelerinin geçerli olacağını söyleyen Bakan, programın bu temelde ele alınmasına dikkat çekmiştir. Bu tam da eğitimdeki dönüşümünün temel yönelimini göstermektedir. Makro ölçekli anlatılar hiçbir şey açıklamaz, mikro olgulara odaklanalım. Kısaca "**Yaşasın Post Modernizm**"! Bireye, bireyin farklılığına ve biricikliğine yapılan aşırı vurgunun altındaki asıl amaç, piyasa koşullarına uyum sağlamış, yalnız kendini düşünen, yabancılaşmış, atomize olmuş bireydir. Toplumsal sınıf ve katmanlar içindeki birey fikri yok sayılmaktadır. Çünkü bireyin kendisini tanımlama ölçeği olan ulus devlet kavramı belirsizleştirilmiştir.

(2) Müfredatın Toplumsal Tercih Piyasadır.

Eğitim alanındaki tüm bu dönüşüm çalışmalarının ilkin Dünya Bankası, Avrupa Birliği gibi serbest piyasa endeksli faaliyet gösteren uluslararası örgütlerden ve ülkemizin de 1995'te altına imza koyduğu eğitim, sağlık gibi temel hizmetlerin uluslararası sermayeye açılmasını öngören Hizmet Ticareti Genel Anlaşması olan (GATS) anlaşmasından geldiğini görmek gerekir. İçine girilen sürecin yıkıcı etkilerini derinden hissedenlerin tüm bunları sermayenin bütünsel saldırısının sonucu olarak değerlendirmelidir.

Bu anlamda, programın "ekonomiye duyarlı bir program" olarak ortaya konulması tesadüf değildir. İddiaya göre, pazarların etkinliği, bireylerin rasyonelliği üzerine kuruludur. Bize göre eğitimin temel geliştiricisi piyasa olamaz. Ayrıca eğitim donmuş bilgilerin ezberletilmesi hiç değerildir. Eğitim bireyin yaşadığı dünyayı kavraması ve koşulların değerştirilmesine yönelik aktif özne haline dönüştürülmesidir.

Bilgi toplumunun önemine sürekli vurgu yapan müfredat uygulayıcıları aslında, bilime ve bilgiye savaş açmışlardır. Onlara göre, gündelik yaşamın bilgisiyle sınırlandırılmış bilgi kırıntıları yeterli olup, piyasa ve üretimle ilişkilendirilemeyen hiçbir bilginin öğrenilmesi ve öğretilmesine gerek yoktur. Üstelik, bilimsel doğruluğu ispatlanmış ve insanlığa mal olmuş bilgiler karşısında bile çocukların kuşku duymaları gerektiği savını, yapılandırıcılıkla bağdaştırmışlardır. Evrensel bilgi ve değerlerin bu aşamadan sonra sorgulanması düpedüz gericiliktir.

(3) Müfredatın Tercih Emperyalizmin çıkarlarıdır.

Bu program emperyalist saldırıların mihenk noktasıdır. Emperyalizmin saldırısı altındaki dünyada ulus devletlerin rafa kalktığı savından hareket ederek yola çıkmıştır. Programı uygulamaya sokan, o dönemdeki Talim Terbiye Kurulu Başkanı Ziya Selçuk'un, Dünya Bankası'nın geçen dönem Türkiye Direktörü Andrew Vorking'in de konuşmacı olarak katıldığı ve 17 Mart 2006 tarihinde Ankara Sheraton Otel'de düzenlenen, *Türkiye : Eğitim Sektörü Çalışmaları* konulu konferansta, kullandığı sözler aynen şöyledir: "*Bilindiği gibi, eğitim sektörü, ülkemizin politik ve ekonomik tarihine paralel olarak, en muhafazakar sektörlerinden biridir, yerel standartları esas alan bu sektör değişime en yüksek derecede direnen sektördür*".

AKP'nin gerici ve piyasacı müfredat değerşikliklerine karşı direneceğiz, mücadele edeceğiz.